

PÀTRIA I LLIBERTAT

Portaveu a Granollers del
NACIONALISME RADICAL CATALA

SURT ELS DIJOUS **15c.**

Redacció i Administració:
Carrer del Liri, 31

Granollers, 19 d'Abril de 1923

PREUS DE SOTSCRIPCIÓ
TRIMESTRE a Catalunya . . . 2'50 ptes.
a l'Estranger . . . 3'— »

Una acusació sensacional

Ha sigut llençada als quatre vents pels professionals de la vella política granollerina: "Pàtria i Llibertat", s'ha venut!

Per a aquells que redacten les ferenyes columnes de "El Demócrata", havem passat a ésser esclaus de la "Lliga", desde que'l candidat senyor Trias va donar una quantitat a "Pàtria i Llibertat"; per a aquells altres que sempre de cara a l'olla municipal segueixen la desacreditada bandera de la "Lliga, ens havem venut a l'U. M. N., després d'haver cobrat del senyor Trias.

Sense pretendre negar la veritat de cap dels fets sobrevinguts, venim a desmentir rotunda i categòricament a tot aquell que s'atreveixi a parlar de venda, de transacció o de combinació entre nosaltres i altres sectors polítics. Per a justificar-nos n'hi hauria prou amb exposar a la vindicta pública els números publicats fins ara, perquè tothom vegés i jutgés l'actuació nostra, que ahir com avui ha sigut d'independència absoluta, de posició ferma contra els uns i contra els altres, sense que mai la nostra idealitat hagi sigut hipotecada ni el nostre programa trahit.

El fet cert, però, que no negàrem nosaltres ja que l'ha propagat el propi senyor Trias, és el de la cooperació econòmica. Però si afegirém que aquesta cooperació, ens vingué com un donatiu desinteressat, sense que l'acompanyés cap condició, que tampoc hauria sigut acceptada per nosaltres.

Si el senyor Trias al donar les 260 pessetes esperava una adhesió nostra a la seva política, anava perfectament enganyat i d'aquest engany ell sol ne té la culpa, ja que nosaltres llealment vàrem exposar-li els principals punts del nostre programa d'intransigència nacionalista radical esquerrana, i la nostra posició electoral futura, allunyada de tots, mentres no vingués la presentació d'un candidat que representés integralment els nostres ideals.

Tot això no espantà al senyor Trias. No per sentiment nacionalista sinó per interès propi subvencionà "Pàtria i Llibertat". Li convenia l'apa-

riació de noves forces que despertessin el sentiment catalanista i que combatessin la política d'En Torras? Així, ho criem nosaltres. Ell, però es perava molt més, segons se desprén dels fets sobrevinguts. Pensava potser que per la ridícula quantitat de 260 pessetes, (no 160 com diu "El Demócrata"), ell, esdevenia ja de fet l'àrbitre de la nostra orientació política? El fet és què quant ha vist que la nostra marxa seguia recta, que decididament no ens inclinàvem netament cap al costat d'on les pessetes havien sortit, no solament retirava violentment la subvenció oferta sinó que'ls seus satèlits més entusiastes i cridaners, sortien a pregonar el fet d'una traïció i d'una venda que no ha pogut existir més qu'en l'imaginació d'aquets visionaris electorers, acostumats a tota mena de contubernis i baixeses.

I, prou per avui. Tenim un ideal definit i una direcció ben senyalada. Diguin lo que vulguin uns i altres, nosaltres seguirem lluitant amb el mateix braó de sempre contra les forces que representen descaradament el poder centralista i qu'avui dominen nostra ciutat i contra les organitzacions regionalistes que sota el punt d'obrir català, han ben complert llur missió i sota el punt d'obrir estrictament granollerí, porten totes les tares de les passades actuacions i conxorxes amb el vell caciquisme.

Enteném qu'unies i altres, tenen que ésser eliminades. Creiem, fermament,

qu'unies i altres, tenen que desaparèixer; com desaparegueren aquells partits de l'època d'En Planas i Casals, fets amb pasta de càic i vestits amb credencials enganxades amb pastetes. Es precis deixar el camí lliure a les noves energies, qu'amarades d'un esperit de llibertat sense restriccions de cap mena, desenganyades dels vells tòpics constitucionals s'apresten a la lluita.

LA REDACCIO

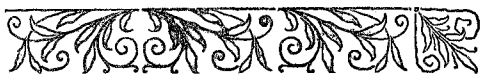
Del Nostre Breviari

Per això quan pujavem al castell trobava una amarga voluptuositat en les meves penes; per això així que minvaven me complavia atormentant-me amb el dolor dels demés. I així que vaig poder escriure an els de casa, commós fins a les llàgrimes pels seus sofriments, els vaig dir que no patissin per mi, que no em passaria res de mal, que la presó no em donava gens de pena, que no em donguessin el remordiment d'haver-los fet plorar sense consol per l'obsessió de la disort que'ls portava. Aquesta carta la vaig escriure en català, i al cap d'una estona van tornar-me-la dient-me que no s'hi podia escriure.

—Faci-la en castellà, en francès, en alemany, si vol; però en català no pot ésser.—

Llengua avorrida! No més tu parles al meu cor.

De Les Presons Imaginàries d'en Pere Coromines.

Cadenes d'esclavatge

Per a encadenar un poble—deia Marat, el gran revolucionari francès—, el tirà comença per adormir-lo.

Per a mantindre'l encadenat —afegim nosaltres— no hi ha res com ben alimentar-lo.

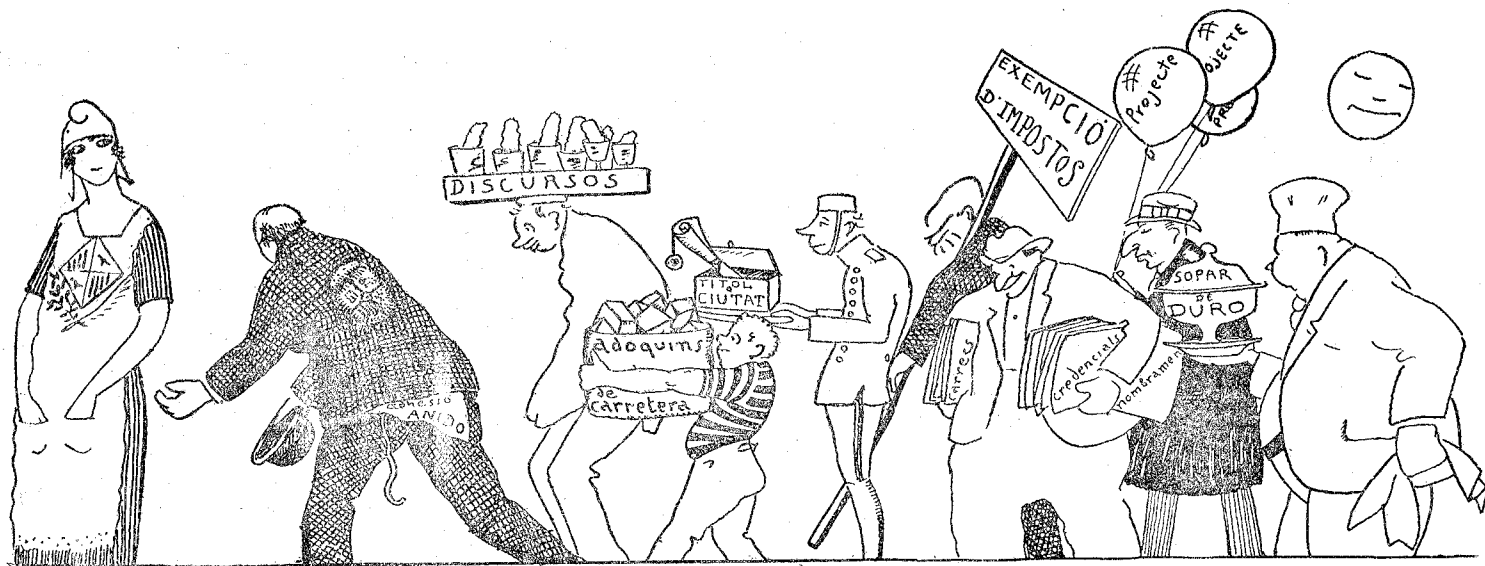
El lleó del desert que yeiem darre-ra reixes en el Parc de Barcelona, no llença udols de ràbia ni s'esberla la testa contra els ferres que'l rodejen, per tal que a l'hora acostumada arribi cada jorn l'encarregat de la pitança. Els bons talls li han fet oblidar la llibertat perduda.

Lo mateix preté dels pobles el tirà. Amb festes i cançons; amb obres públiques de tota mena; amb protecció a les indústries; amb condecoracions i títols honorífics; amb adulacions i lleis populars es vol comprar a l'oprimit, la conformació, el silenci i l'oblit de la llibertat.

L'esclau, però, per ben alimentat qu'estiga, segueix essent esclau. L'abundància de carn no canvia sa situació ans bé l'agreuja afegint-hi la resignació de bèstia satisfeta.

Per això, quant el defensor de l'Estat Espanyol, vé a dir: "Vótem a mi i tindràs carreteres, i festes, i honors!" Vótem a mi i el teu ventre anirà tip i satisfet com el d'un mandari xinès!, el poble té que respondre: —Ens portes la llibertat?

Tenoriada electoral

El candidat.—Del teu cor tant se m'en dona, tonta! Lo qu'et busco es el cos... electoral.